

Missionsefterretninger.

Udgives kvartalsvis af

Den norske og danske Konferens.

Nr. 1.

1ste Kvartal.

1907.

Fra Danmark.

Randers.

Som meddelt ved min forrige Rapport var det vor Bestemmelse at rejse til Kjøbenhavn ved Nytaarstid for at optage Virksomhed der; men Herren vilde det anderledes. Det var, som vi hørte de kjendte Ord: „Jeg har meget Folk i denne Stad.“ Og Fremtiden vil sikkert stadfæste dette; thi her er fremdeles en sjælden god Interesse, og flere har allerede taget deres Standpunkt for Sandheden og kommer nu sammen med os om Sabbaten. Herren er med os og velsigner sin gode Sag i Randers, takket være hans Navn! Moderne har ogsaa været til Velsignelse for Menigheden. Søstendes Tro paa Herren og de Sandheder, han har betroet os, er bleven forøget og gjenoplivet, og den Iver og Interesse, de har lagt for Dagen, og den Hjælp, de har ydet mig, har været mig til stor Opmuntring og har bidraget meget til at gøre Arbejdet let. Tjenden er ogsaa bleven betydelig forøget, siden vi kom hertil.

Broder D. T. Hølleraas er fremdeles med mig, og Søster Clara Bøch har været her siden Nytaar. De afslægger Besøg og holder Bibellesninger i Hjemmene. Herren velsigner deres flittige Bestræbelser og kroner deres Arbejde med Held. Vi har travlt; hver Aften er optaget med Moder og Bibellesninger, og om Dagen afslægges Besøg. Det hænder ofte, at vi holder Bibellesning paa tre forskjellige Steder og paa én og samme Tid. Interessen er levende, og Guds Aand taler til Hjertene. Vi faar den gode Sæd i Tillid til Herrens Løfter; vi faar med Graad, men skal høste med Glæde. Satan har paa flere Maader søgt at lægge os Hindringer i Vejen; men Herren har stridt for os, og Sandheden har sejret. Vi er ved godt Mod.

Den 3dje Marts taler jeg om Daaben, og siden samler vi dem, der maatte ønske at følge i Freiserens Fodspor, for nærmere at undervise dem om Herrens Vej og denne hellige Handling, der vil finde Sted sidst i Marts eller først i April. Jeg kan endnu ikke sige, hvor mange der kommer med; men her vil sikkert ogsaa blive Daab flere Gange som Folge af denne Vinters Arbejde — hvis Menigheden vandrer i Lyset og i et levende Samsund med Gud.

For mit eget Vedkommende har Arbejdet i Vinter bragt mig stor Velsignelse. Jeg ser og forstaa nu bedre end nogen Sinde før, at Tiden er kommen, da „Herren har taget sig for at gøre store Ting“, og at den store Dag er faare nær. Budsfabet maa og skal forkyndes med

Kraft. Vi maa afstaa fra Tvivl og Vantro og renses fra al Synd, førend Herren kan salve os med Aandens Kraft og Fylde, og hvis vi skal gjøre Fremgang i Arbejdet. Tiden er saa kort, og Markerne er hvide til Høsten! Blot vi havde flere Arbejdere. Lad os daglig bede Herren om at give os mange gudhengivne og dygtige Arbejdere, der kan være med til at forkynde Sandheden og berede Herren et velsiftet Folk. Ved for os, Søstende, vi behøver eders Forbønner.

Gæds i Kristus forbundne Brøder

J. C. Raft.

Randers den 26de Febr. 1907.

Nalborg.

Siden jeg skrev min sidste Rapport om Arbejdet her i Nalborg, har jeg gjort mange interessante Erfaringer, som Pladsen dog ikke tillader at gjengive i Enkeltheder. Jeg sluttede sidst med at omtale Metodistpræstens uheldige Overfald paa vor Lære; hans ihærdige Forsøg paa at stemple os som Branglærere har kun bidraget til at skabe forøget Interesse for vor Sag og overbevist mange tænkende Menneſter om, at vi sidder inde med „Sandheden“.

Tiden op imod Jul benyttede jeg særlig til Vækkelsesmoder, som Herren velsignede meget. Jeg har aldrig oplevet lignende Moder i min Virksomhed; thi Guds Aand virkede saa kraftigt iblandt os. Ved et af de sidste Moder rejste mellem 20 og 30 sig op som Svar paa Opfordringen til at omvende sig til Gud og give ham deres Hjertter; Modet sluttede med en herlig Bonnestund.

Først i det nye Aar paabegyndte vi en ny Række Foredrag, nemlig om Profeterne i Daniels Bog og Abenharingen. Til disse Moder, hvis Grundtanke var den alvorlige Opfordring: „Væd dig, o Israell! til at møde din Gud,“ har stadig den samme interesserede Skare fyldt Hotel „National“s Sal. Som vi er skredet frem i vore Betragtninger, og „den nærværende Sandhed“ er bleven fremholdt ganske uiftøret, har vi naturligvis ikke kunnet undgaa at møde Modstand fra deres Side, som har følt sig ilde berørte ved at se deres falske og uiftre Stilling belyst af Guds Ord's klare Straaler.

Saaledes har vi for nylig haft ret ilølig Diskussion med den katolske Præst, der med sine Haandlangere gav Møde ved to af Foredragene og kraftigt protesterede mod min Forklaring af Profeterne om Pavemagten, en Protest, som det ikke var vanskeligt at slaa af Marken,

etter som Bibelen, Historien og Katolikernes egne Skrifter afgiver saa ypperlige slaende Vidnessbyrd. Det vakte imidlertid paa ny Røse i Byen og gav Folket en ny Tilskyndelse til at undersøge Spørgsmaalet: „Hvad er Sandhed?“

Mine Foredrag har jeg fremdeles ledsaget med Reserater, „Glimt fra Talerstolen“, hvoraf der nu i alt er udgivet 16 Numre. Det sidste er 8-sidigt og bærer Titlen „95 Theses mod Protestanternes og Katolikernes Søndagshelligholdselse“. Disse Theses vil jeg paa de to forstkommende Møder forsvare i en af Byens største Sale. I den Anledning har jeg indbudt Biskoppen og alle Byens Præster og Missionærer, end jeg ventet, at Fremtiden skal blive ikke mindre sivil end Fortiden!

Med en Jølelse af, at Herren fremdeles vil velsigne vore Bestræbelser, er vi ved godt Mod! Nogle har taget Standpunkt paa vor Side, og flere følger forhaabentlig snart efter. Jeg glæder mig til at se Søfende strømme hertil, naar Aarsmødet falder Guds Folk sammen. Bed for Arbejdet her, saa at det maa bære sjonne Frugter til Guds Navns Ære!

Eders hengivne Broder

Nalborg den 1ste Marts 1907.

L. Munderspach.

Stege, Væen.

Siden vor sidste Beretning har vi fortsat med Møderne i Afholdshjemmets Sal. Og omend ikke Tilslutningen har været stor, saa har dog nogle Sjæle stadigt fulgt Møderne med Interesse og erkjender Sandhedens Vej. Vi har ligelædes spredt mange Traktater fra Hjem til Hjem blandt saadanne, som ikke vilde eller kunde overvære Møderne. Vi takker Gud, fordi vi har Anledning til at saa Sandhedens Sødeborn i Hjem og Hjerter, og vor inderlige Bøn er, at Gud vil vande den med sin Ånd, saa at den maa spire og vokse og bære Frugt til Guds Ære og Sjæles Frelse.

Søfende bed for os og for Sandhedens Fremgang her paa Den.

Stege den 21de Febr. 1907.

3. Sherrig.

Blandt Menighederne.

Paa Anmodning fra Konferensbestyrelsen har jeg siden den 30te Novbr. 1906 arbejdet iblandt Menighederne. Indtil den 6te Decbr. var jeg ved Kølshar Menighed. Søfende der bor meget spredt, hvorfor Møderne holdtes paa flere Steder. Vi erfarede meget af Herrens Velsignelse. To blev døbt og lagdes til Menigheden. Fra den 6te—10de Decbr. var jeg hos Søfende i Hurup. Søfende der bor mere samlet, og de var ganske flinke til at overvære Møderne. Alle blev opmuntrede og solte Trang til og Længsel efter at tage fat med Åbør.

Fra den 14de—17de var jeg ved Saltum Menighed. Nogle af Møderne var godt besøgte, særlig Møderne i Saltum Kjer. Guds Ånd var til Stede og virkede paa Hjerterne. Mange udenfor Menigheden viste god Interesse. Jeg var i Frederikshavn den 18de og 19de og holdt Møde begge Aftener. Det var en Glæde at høre paa Bennerne ogsaa her. Jeg kom til at tænke paa de mange gode Stunder, vi tilbragte sammen under Højskoletiden paa Frydenstrand. I Dronninglund Menighed var jeg fra 20de—24de Decbr. Møderne var godt besøgte, og særlig var Sabbatmødet velsignelsesrigt. Søndag Aften holdt vi Møde i Frimissionsens Sal. Mange opmærksomme Tilhørere var nærværende. Gud talte til os alle.

Bønneugen tilbragte jeg hos Menigheden i Jerslev. Her har Menigheden egen Sal, og alle Møderne holdtes derfor paa ét Sted. Søfende gjorde sig Umage for at overvære Møderne, og vi søgte Gud tilfammen. Jeg er fuldt overbevist om, at vi vilde saa m. r. fra Gud, dersom vi had mere, og opfendte vore Bonner med Taksigelse, i Modgang som i Medgang; thi Gud tillader kun saadanne Ting at komme i vor Vej, som vil tjene os til gode, dersom vi bruger dem ret.

Fra den 1ste—8de Jan. 1907 besøgte jeg Høgholt Menighed. Til denne Menighed hører Søfende fra Hjørring, Sindal og D. Braa. Der blev ogsaa holdt Møder paa mange Steder. Nærværen fejredes paa tre Steder. Sabbaten, der tilbragtes paa dette Sted, vil vi ikke saa snart glemme. Herren talte til os alle ved sin Ånd. Mødet i D. Braa var særlig godt besøgt af udenforstaaende, som viste dyb Interesse. Den 9de—13de besøgte jeg Menighederne i Aarhus og Galten. Disse Menigheder er smaa, og en Del af Søfende bor saa langt borte, at de sjældent kan komme til Møderne; men ingen behøver derfor at tabe Mødet eller blive flove og tabe Interessen; thi Gud er alle Vegne til Stede. Fra Aarhus rejste jeg til Vejle og Uhe. Sidst nævnte Sted, hvor vi ikke kunde holde Møde, besøgte jeg alle Søfende i deres Hjem. Den 20de og 21de var jeg i Odense og holdt to Møder der. Det var en Glæde at tale med Søfende her. De syntes at hungre efter Livets Brød.

Fra den 25de Jan. til 4de Febr. besøgte jeg Hølbæk og Valsomagle. Sidstnævnte Sted tiltog Interessen for hvert Møde saavel blandt udenforstaaende som Søfende. Fra den 5te—27de Febr. har jeg været i Kjøbenhavn, hvor vi har den største Menighed i Landet. Det er glædeligt at se, at den vokser, idet der nu og da kommer nogle flere med.

I det hele har denne Tid været mig selv saavel som Søfende til Opmuntring og Glæde. Vi kan kun sige: Herren er vidunderlig god mod sine Børn. Priset være hans Navn! Det, der har fastet en Skygge over vor Erfaring, er, at enkelte Steder har vi maattet udelukke en eller anden. Hvor bedrøveligt, at nogle, der har stridt saa længe og opofret saa meget, nu lige ved Rejsens Maal, lige ved Kanaans Grænser, kan vende Ansigtet mod det gamle, mørke Egypten! Søfende, nu maa vi føre os den fulde Kufstning, kæmpe mandigt og itaa fast paa Sandhedens Grund. Satan vil gjøre en fortvivlet Anstregelse mod Guds Børn; men vi skal sejre ved ham, som elsker os. Lad os være ved godt Mod!

Eders Broder i Herren

Kjøbenhavn den 27de Febr. 1907.

M. M. Olsen.

Aggerlund.

Med Glæde sender jeg alter nogle Ord til „Missionsefterretninger“. Siden sidste Rapport i dette Blad har vi været Ojenstand for meget af Guds Velsignelse. Vore Hjerter er fyldte med Taknemmelighed; thi vi ser, at Mesteren, som bragte Liv i Lazarus's døde Ven, ogsaa er virksom her og bringer Liv til nogle, der har været døde i Synd og Ugudelighed. Det sker maaske ikke saa hurtigt, som Tilfældet var med Lazarus; men vi er forvisse om, at „han, som har begyndt det gode Værk“, ogsaa vil fuldføre det.

Vi har haft regelmæssige Møder to Gange om Ugen. Disse har været godt besøgte, hvilket især har været Tilfældet i den sidste Tid. Ligelædes har vi Møde hver Sabbat, og nogle samles med os. Desuden har vi haft Møder for Børn en Aften om Ugen. Det har været velsignelsesrige Stunder at høre de mange Børne-

stemmer synge en eller anden bekendt Sang. Forældrene har været villige til at sende deres Børn til vore Møder, og jeg nærer Haab om, at man paa denne Maade bedre kan blive fortrolige med Forældrene ogsaa. Der har ikke været nogen aaben Modstand; men naturligvis har der været nogle, som virker i det skjulte imod os. Nogle taler om at holde Sabbat og vandre i Guds Bud; men hvor mange der vil vælge at tjene Herren, kan ikke siges endnu. Imidlertid arbejder vi fremdeles med det Maal for Øje at samle nogle Neg til den himmelske Lade. Vore Bønner er, at Herren vil krone vore ringe Bestræbelser med et godt Resultat.

Med Ønsket om, at I, kjære Søskende, vil ihukomme os og Arbejdet her i Aggersund i eders Bønner, forbliver jeg

Eders i Sandheden forbundne Broder
N. P. Hansen.

Aggersund den 25de Febr. 1907.

Jaaborg.

Angaaende Virksomheden her i Jaaborg og Omegn, da har vi foruden Sabbatmøderne, der afholdes i vort private Hjem, holdt Møder paa tre forskellige Steder, nemlig Jaaborg, Horne og Dirniske.

Trods Modstand har Herren naadig velsignet os. Folket ved jo nu, hvad det fører til at gaa paa vore Møder, nemlig intet mindre end at gaa helt ud fra Verden for at tjene Gud i Aand og Sandhed. Naar dertil kommer, at Præsterne advarer mod os baade i Kirkerne og i Forsamlingshulene, og naar de kan faa Folket indbildt, at de begaar Synd mod den Helligaand ved at forlade deres egen Forsamling og gaa til vore Møder, da kan man ikke undres over, at mange foretrækker at blive hjemme, og derfor har ogsaa Møderne været faatallig besøgte.

Herren har dog været os god, idet enkelte Sjæle har lyttet til Sandhedens Ord, og vi er glade i Haabet om, at han, der har begyndt det gode Værk, ogsaa vil fuldføre det. Vore Hjertes fryder sig, naar vi paa Sabbaten kan samles 17 indskrevne Medlemmer til Sabbatskolen, i hvis Ansigtser Fryd og Glæde straalere, og om hvem det kan siges: „Se, hvor de elsker hverandre.“

Søskende, bed for og med os, at flere Sjæle maa vindes.

Eders ringe Broder i Herren
P. Christensen.

Fra Norge.

Tønsberg.

Siden min sidste Rapport i „Missionsfetterretninger“ har vi fortsat med Virksomheden her i ovennævnte By. Tilhørerantallet har gennem Vinteren været nogenlunde jævnt, dog ikke saa stort, som vi kunde have ønsket. Tager vi imidlertid i Betragtning de Bestræbelser, som vore Modstandere har udfoldet gennem List, Trusel, Magt og Mandhed for at hindre Folk i at høre paa os, saa har vi stor Grund til at takke Gud for hans store Hjælp. Skjønt vi har maattet kjæmpe os frem Tomme for Tomme, saa har vi dog nu alligevel faaet Fodfæste her. Den 22de December organiserede vi efter forudgaaende Daab en Menighed, der i dette Øjeblik tæller femten Medlemmer. De er for Stortedelen Mand og Hustru, der Haand i Haand har taget sit Standpunkt paa Herrens

Side. De har med Glæde annammet hele Sandheden. Gamle Teorier har været kastet over Bord. Tobak, Kaffe og andre stadelige Ting ligesaa. De har bekendt deres Synder for Gud og deres Medmennesker og saaledes ladet det komme til et reelt Opgjør med Gud i Himlen. Somme af disse har faaet jøse Satans Brede, men Gud har givet dem Sejer. Vi haaber, at endnu flere maa lægges til.

Vi lever paa en meget farlig Tid. Det er ligefrem utænkligt, hvad Djævelen i vore Dage planmæssigt udfører for at lode Folks Opmærksomhed bort fra dette Budskab. Først har vi de „størelse“, „store Bøtkeser“, det nu i flere Aar efter stigende Tempo har kommet til Synne her i Landet. Dernæst, og som en Følge af dette, Folkets overfladiske aandelige Liv, i det Vægten lægges paa Jøseliv, og Guds Ords Lære for øvrigt bliver af underordnet Betydning. Som et sidste Udslag af den List, hvorved Satan søger at berede vore arme Medmennesker evig Fortabelse, har vi den nu næsten over hele Norge udbredte „Tungtale“. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette. Kun vil jeg sige, at Folk i Almindelighed staar uforslaaende over for disse aandelige Kræfter og Foreteelser. De spørger ofte: „Hvornaar mon „Tungerne“ kommer?“ Satan samler flere og flere omkring sig og venter kun paa den store Dag, da disse Storer aldrig mere kan frelses! Kjære Medarbejdere og Troeskøffende, idet vi sender eder vor hjerteligste Hilsen fra Tønsberg, tror vi at burde minde om det, vi saa ofte synger i Salmen: „Arbejd, for Matten kommer, Døst, at slukkes ud.“

Maa Gud velsigne sit Værk paa alle Steder og i alle Lande.

Eders ringe Broder i Herren
N. P. Nelsen.

Tønsberg den 13de Marts 1907.

Kristiansand.

Efter Konferensstyrelsens Beslutning, saa slutte Virksomheden forsettes endnu et Aar til her i Kristiansand. Dette har nok været i Overensstemmelse med Herrens Vilje; thi Arbejdet har baaret Frugt. Vi har særlig siden Jul kunnet glæde os over en god Interesse ved Møderne. Dette glæder saavel de offentlige som de private. Guds Aand har været mærkbar iblandt os og givet Naade til at tale Ordet med al Frimodighed. Og som Følge af, at han har staaet os bi, er nu en Del vundne for Sandheden. Og foruden de, som blev døbt i Høst, har vi ogsaa til Vaaren en Begravelse i Bente. En god Enighed er raadende iblandt os, og Arbejdet gaar med Liv og Lyst, baade hvad Traktat-, Missions- og Hjelpeforeningen angaar. Desværre har vi maattet sige Farvel til vor kjære Br. Pettersen, som sidste Aar blev optaget iblandt os. Han agter at nedlægge sig i Staten Oregon, N. S. A. Maa Herren hjælpe og velsigne ham til at blive til lige saa stor Nytte og Gavn der, som han har været hos os.

En anden Broder er død og en tredje er bleven træt af Vandringen. I Sandhed, en Missionsarbejders Gjerning er lig en Sædemands. Nogen Sæd paa Bejen, nogen Sæd paa Stengrund og atter nogen iblandt Torne og Tidstler, men ogsaa nogen i god Jord. Lad os da lig en Sædemand forvænte Jordens dyrebare Frugt med Taalmodighed, vidende, vi skal høste i sin Tid, saafremt vi ikke forsage.

Hjertelig Hilsen.
Christian Tobiasen.

Arendal.

Gjennem Kvartalet har Virksomheden været fortsat i Strømsbuvejens Lokale. Foruden Sabbaten har vi haft to offentlige Foredrag hver Uge. Da Lokalet ikke ligger ganske bekvemt, har det vel gjort sit til, at Besøget paa Forsdagsmøderne har været mindre; paa Søndagsmøderne derimod har Besøget været noksaa godt efter Forholdene, og stadige Tilhørere har vi hele Tiden haft, nogle af disse har ogsaa gennem Kvartalet annammet den nærværende Sandhed og glæder og fryder sig i Jesus, som har baaret over med dem i Bantundighedens Tider, og nu skænket dem sin Naade og Fred, saa de med dem, der bevarer Guds Bud og Jesu Tro, kan vandre tilfammen og glæde sig over at have Lob og Del i det store Arbejde, der skal modne Jordens Høst. Sabbaten den 2den Marts begraavede vi fire dyrebare Sjæle med Kristus i Daabens Vand. Baptisierne var saa venlige ogsaa denne Gang at overlade os Kapellet til Daabsforretningen. Her er ogsaa andre, der holder Sabbaten, som vi haaber i en nær Fremtid vil blive døbte.

Folket her i Byen har i det hele taget været meget forekommende mod os, og nogen offentlig Modstand i Blade eller Foredrag har vi til denne Tid ikke funnet mærke. Men hvad vi ikke har mærket offentlig, foregaar i det stille.

Nu er her megen religiøs Røre i Byen, med Skjelven, Strigen og Jaakaldt Tungetale, hvilket har sat Sindene i Bevægelse for at se og høre.

Zmidlertid har vi nu lejet et bedre Lokale, pent indrettet og centralt beliggende, hvor vi til nærværende Dato har haft to Møder. Da Broder Nilsen er kommen tilbage fra Missionsflokken, har vi nu bedre Sang, Orgel og Guitarmusik. I Haab til Gud gaar vi fremad, suldt forvisset om, at Sandheden altid gaar af med Sejren.

Religiøs Sværmeri kan vel, for en Tid oplukke Sindet hos nogle, men svinder bort igjen ligesom Dug for Solens Straaler. I Tro paa Gud vil vi arbejde, medens Dagen varer; Natten kommer snart. Søskende! bed, at Herren maa gjøre store Ting til sit Navns Ære, og lad os glæde os tilfammen i Arbejdet, idet vi opnaar Maalet for vor Tro, Sjæleenes Frelse.

Eders i Herren forbundne

A. O. Nærem.

Arendal den 11te Marts 1907.

Kald efter Kolportørarbejdere.

„Høsten er vel stor, men Arbejderne saa; bed derfor Høstens Herre, at han afsender Arbejdere i sin Høst.“ Luk. 10, 2.

Naar vi beder denne Bøn, kan vi vente den besvaret derved, at unge Mænd og Kvinder bliver omvendte til Gud og lader sig rense i Sandhedens Lydighed, samt erklærer sig villige til at ofre Tid og Kræfter i en eller anden Gren af Herrens Rik, hvor de kan bruges, og hvor der findes en opladt Dør.

Søster White skriver herom følgende: „Gud har sine Arbejdere i enhver Tidsalder. Stundens Krav besvares ved, at Personen viser sig. Kolportørarbejdet er netop det Arbejde, Herren ønsker, at hans Folk skal udføre i denne Tid. Alle, der indvier sig til Gud for

at arbejde som Kolportører, hjælper til med at forkynde for Verden det sidste Advarselbudskab. Overle ikke nærværende gyldne Anledninger, saa eders Liv skal blive en Skuffelse, medens I sidder ledige og drømmer om Behagelighed og Fremgang i et Arbejde, hvortil Herren ikke har udrustet eder. Udfør det Arbejde, som er for Haanden. Gjør det, selv om det er midt iblandt Farer og Gjenvordigheder.“

Hvem skal kolportere? „Mig bør det at gjøre hans Gjerning, som har udsendt mig, medens det er Dag; Natten kommer, da ingen kan arbejde.“ Joh. 9, 4. Hvem skal Ordet „mig“ anvendes paa i vor Tid? Først paa alle, som har Evner og saar ledige paa Torvet. Til disse siger Herren: „Gaa ogsaa I hen i min Vingaard, og hvad ret er, skal I saa.“ Matt. 20, 6. 7. Dernæst paa dem, der endnu staar i Verdens Tjeneste, men har Evner til at udføre direkte Missionsarbejde. Mange kan indtage din Plads i et verdsligt Arbejde, men kun den, som er helliggjort ved Sandheden, kan arbejde for dens Udbredelse. Ikke en af os sydlige Menneſter er for god til at udføre et saa frugtbringende og helligt Arbejde som Kolportage med Skrifter, der indeholder det sidste Naadens Budskab. Der findes Mænd og Kvinder iblandt os, som allerede har vist, at de kan arbejde i denne Gren af Herrens Rik. Om disse siger Søster White, at Gud byder dem at gaa tilbage til den Gjerning, hvortil de er kaldte. De har ligesom Jonas og Peter forladt sit Kald. Joh. 21, 3-19. Snart vil Naadens Dør for evig lukkes, og da vil mange blive forærvede over den Naade, hvorpaa de har brugt deres Tid og Kraft. Gud kalder Mænd og Kvinder ud fra Verden ved dette Budskab, ikke for at de fremdeles skal vedblive at behage sig selv ved at indvikle sig i dette Livs Snylser, men for at de skal behage Gud, som har taget dem i Sold. 2 Tim. 2, 4. Derfor siger den Helligaand: „Stik eder ikke lige med denne Verden, men bliv forvandlede ved eders Sinds Fornæelse, saa I prøver, hvad der er Guds gode og velbehagelige og fuldbornne Vilje!“ Rom. 12, 2. Naar vi lig Paulus har faaet at se vort forbigangne egenyttige Liv, bør vi ogsaa lig ham spørge: „Herre, hvad vil du, at jeg skal gjøre?“ Kun naar vi er paa det Sted og i det Arbejde, Herren vil vi skal være, og gjør vort allerbedste der, kan vi være velbehagelige for Gud og have hans fulde Velsignelse.

Nogle synes, at der med Kolportagen medfølger for stor Opofrelse og Lidelse, uden dog maaste at betænke, at de dertil er kaldte, og at Kristus har lidt for os og efterladt os et Eksempel, for at vi skal efterfølge hans Fodspor. 1 Pet. 2, 21.

„Derfor, I hellige Brodre, delagtige i et himmelsk Kald, betragt vor Bekendelses Apostel og Uppræst, Kristus Jesus.“ Heb. 3, 1. „Betragt ham, som taalmodig har lidt en saadan Modsigelse af Syndere mod sig, for at I ikke skal blive trætte og forſage i eders Sjæle.“ Heb. 12, 3. „Lid du da ondt som en god Jesu Kristi Stridsmand“ (2 Tim. 2, 3), for at du kan sige, naar din Tjenestes Dage er fuldendte: „Jeg har stridt den gode Strid, fuldbornet Lobet og bevaret Troen. I øvrigt er Retfærdigheds Krone henlagt til mig, hvilken Herren, den retfærdige Dommer, skal give mig paa sin Dag, dog ikke mig alene, men ogsaa alle dem, som har elsket hans herlige Nabensbærelse.“ 2 Tim. 4, 7. 8.

Eders i Herren forbundne Medbroder
J. M. Nærem.

Fredrikstad den 27de Febr. 1907.